

Θέατρον Μαρίκας Κοτοπούλη. Ἐὐ μόνον πρωτότυπον ἔργον τὸ ὅποιον ἔδωκε καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἡ θίασος τῆς Δδου Κοτοπούλη ἦτο τὸ «Ὀλιθήματα» τοῦ κ. Ἰωσήφ, τετράπρακτον κοινωνικὸν δράμα. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ νέου ἔργου τοῦ κ. Ἰωσήφ περιστρέφεται καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀπιστίαν τῆς συζύγου. Διατὶ ἄραγε καὶ τὰ τρία ἔργα τοῦ κ. Ἰωσήφ νὰ ἔχουν πάντοτε τὸ ἴδιον θέμα; εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ συγγραφεὺς τοῦ Ὀλιθήματος ἔδειξεν ἕως τῶρα ὅτι ἔχει ἓνα στυλ ἰδικόν του, καὶ τὸ στυλ αὐτὸ τὸν κάμει ὥστε νὰ μᾶς παρουσιάζῃ τὴν τῶσον κοινήν αὐτῆν ὑπόθεσιν μὲ κάποιαν πρωτοτυπίαν. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἦτο καλλίτερον αὐτῆν τὴν πρωτοτυπίαν νὰ τὴν χρησιμοποιήσῃ εἰς ἄλλης φύσεως ἔργα; Διότι βεβαίως δὲν ὑπάρχουν μόνον ἔνοχοι σύζυγοι εἰς τὴν ζωὴν! Καὶ τῶρα εἰδικώτερον περὶ τοῦ ἔργου. Ἡ τετάρτη πράξις του ἐντελῶς περιττή. Δὲν ἔχει τίποτε νέον νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς θεατὰς μὲ τὰς θεατρίας του ὁ συγγραφεὺς,

καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἤξιζε νὰ δημιουργηθῇ μία τετάρτη πράξις. Ὁ συγγραφεὺς διηρμήνευσε μόνος τὸν ρόλον τοῦ συζύγου. εἶνε γνωστὸν τὸ καλλιτεχνικὸν παίξιμον τοῦ κ. Ἰωσήφ. Καὶ εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑστερήσῃ. Καὶ ἡ δεσποινὶς Κοτοπούλη ἄλλως τε ἢ ὑποδυθεῖσα τὴν Κλεώ, τὴν ἀμαρτήσαν σύζυγον, ἔπαιξε θαυμασίως ὡραῖα, καὶ ὅπως καὶ ὁ κ. Κυβέλη εἰς τὴν Ἰταλὶάν ἔδωκεν εἰς τὸν ἐρασιτέχνην ἡθοποιὸν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιδείξῃ ὅλον τὸ σκηρικὸν τάλαντόν του.